*"□□□□□□□□□□□□□□□□

ஏங்கஸெும் சொந்த நாட்டை விட்டே வெளியறே வணேட்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. லண்டனுக்கு சனெ்று கூடியறேினார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாய் கொழுத்து வளர்ந்த பிசாசு மரத்தை ஒருநாளில் வீழ்த்திட மூடியாது என்பதை உணர்ந்தே இருந்தனர். அதற்கு அயராத வலிமை வணேட்ும். ஈடு இணையற்ற நம்பிக்கை வணேட்ும். அதுதான் இப்போது மூக்கியமானது.

தங்களுக்கு மூன் தோன்றிய சம□கசிந்தனகைளில் சிறந்தனவற்றை யலெ்லாம் தங்களுக்குள் சுவீ கரித்துக் கொண்டனர். தனது வாழ்க்கயைின் மிக உயர்ந்த பணிக்கு மார்க்ஸ் தயாராகிவிட்டார். தனது வாழ்க்கை பயணத்தின் அர்த்தம் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என நம்பினார். தத்துவத்தில் வறுமயைற்று வளமாக வாழ்ந்த அவரும், அவரது மொத்த கூடும்பமுமே பொருளாதார வறுமயைில் அலகை்கழிந்தது. மார்க்ஸின் கூடும்பத்துக்காக மான்சஸெ்டரில் எழுத்தர் வலேகை்கூச் சனெ்றார் ஏங்கலெ்ஸ். நியூயார்க் டயெ்லி பிரிப்யூனுக்கு கட்டுரகைள் எழுதி அதில் எதோ சொற்ப வருமானத்தயைும் மார்க்ஸ் பறெ்றார். சர்வதசே கம்யூனிஸ்டுகள் சங்கத்திற்கு வழிகாட்டுவதிலும் அதன் கோட்பாடுகளை வரயைறை சயெ்வதிலும் ஈடுபட வணேட்டியிருந்தது. அயர் லாந்து விடுதலயை் போராட்டத்திலும், அமரெிக்காவில் நடந்த அடிமகைளின் விடுதலயை் போராட்டத்திலும் தனது கவனங்களதை் திருப்ப வணேட்டியிருந்தது

பாரிஸ் கம்யூன் ஏற்பட்ட போது, அதை நடத்திய சர்வதசே கம்யூனிஸ்ட்களின் சங்கத் தலவைர்களுக்கு ஆலோசனகைள் தந்தார். உலகின் மூதல் பாட்டாளி வர்க்க அதிகாரத்தை தன் கண்களால் பார்த்து விட்டார். அந்த சந்தோஷமும் 72 நாட்களுக்குத்தான் இருந்தது. மூதலாளித்துவம் வறெி கொண்டு அதை மூறியடித்ததயைும், பாட்டாளி வர்க்கம் இரத்தக் கறகைளோடு வடெ்டி வீழ்த்தப்பட்டதயைும் காண நரேந்தது.

ஒரே ஒரு மகன் எட்கரயைும், இரண்டு பணெ் கூழந்தகைளயைும் சரியான சிகிச்சை இலல்ாமல் நோய்களுக்கு ஒவ்வொன்றாக பறி கொடுத்துவிட்டு வறெித்து உட்கார்ந்து

விடுவார். எத்தனையோ சோகங்களின் போதும் தாங்கிக்கொண்ட ஜென்னியின் மலர்ந்த முகம் மௌனமாக தவித்து இழந்து போவதை கண்கொண்டு பார்க்க முடியவில்லை. கூழந்தைகள் ஓடி விளையாடி நினைவுகளை நிரப்பி வதைத்திருந்த வீ ட்டில், அவர்களின் நடமாட்டம் இல்லாமல் மனிதர் என்ன சயெ்தாவிட முடியும்.

மார்க்ஸ் வீ ட்டில் அந்த மஜேயின் மீ து உட்கார்ந்து எழுதுவதும், பிரிட்டீ ஷ் மியூசியத்தின் நூலகத்தில் உட்கார்ந்து படிப்பதுமாக வருடக்கணக்கில் இருந்தார். மூப்பத்து மூன்று வருடங்கள்! சொந்த வாழ்க்கையும், தன் கனவு மறைந்தர்களான தொழிலாளர்களும் கண்முன்னே சித்திரவதை சயெ்யப்படுவதையும் பார்த்துக் கொண்டே தனது பயணத்தை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். காலம் ஓரு போதும் நம்பிக்கை இழக்கக் கூடாது. அதற்கான பதிலில் மனித கூலத்தின் விடுதலை இருக்கிறது. பிசாசு மரத்தின் அடியாழத்துக்கும் காலங்களின் பூலன்கள் வழியாக சனெ்று ஆணி வரேை ஆராய்ந்தாக வணேடும். விரக்தியில் கிடந்த தன் படகைக்கு சஞ்சீ வி பர்வதத்தை அங்கிருந்துதான் எடுத்து வர வணேடியிருந்தது.

மார்க்ஸின் பிரதானமான பணி சோஷலிசத்தபை் பற்றி விவரித்தது அல்ல. மூலதனத்தபை் பற்றி அக்கு வறேு ஆணி வறோக அம்பலப்படுத்தியதுதான். உயிரோடு இருக்கும் போது மூன்று தொகுதிகளில் அதன் முதல் தொகுதி மட்டுமே வெளியானது. அவர் சோஷலிச உலகில் வாழ்ந்தவர் அல்ல. முதலாளித்துவஉலகின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் அதனை அனுபவித்தவர். முதலாளித்துவம் எப்படியெல்லாம் கொடுமையானதாய் இருக்கும் என்று அறிய முடிந்திருந்தது. வரலாற்றையும் விஞ்ஞானமாக்கியதால் அவரால் எல்லாவற்றையும் பார்க்க முடிந்தது.

அடிமசை் சமுதாயம், நிலவுடமசை் சமுதாயம், முதலாளித்துவச் சமுதாயம் என ஒவ்வொரு காலத்திலும் பரிணாமம் பறெ்ற தனியுடமை என்னும் வறெி பிடித்த மரத்தின் கதை, கடவுளின் ஜென்மம் போல ஓரு பூதிராகவே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருந்தது. அதன் அருவரும்பான, அழுகிப்போன முகத்தை உலகின் முகத்துக்கு தோலுரித்துக் காட்டினார் மார்க்ஸ். முதலாளித்துவ உலகினதை் தவிர வரலாற்றின் எந்தவொரு

காலக்கட்டத்திலும் பாரம்பரிய மரபுகள் இப்படி சிதைக்கப்படாதில்லை.... மழுப் பிரதேசத்தின் வளங்களும் இப்படி சூறணாடப்படாதில்லை... மக்களை இப்படி அதிகாரமற்றவர்களாய் எறிந்ததில்லை... என்பதை உயிரின் வதேனையோடும், ஆற்றல் மிக்க எழுத்துக்களோடும் வளிப்படுத்துகிறார். மூதலாளித்துவ அமைப்பு மூற்றிலுமாக தூடதை்தறெியப்பட வணேடியது என்பதை அறிவு பூர்வமாக உணரவைக்கிறார். அந்த நாள் ஒன்றும் தானாக வந்து விடாது எனவும் மார்க்ஸ் உணர்த்துகிறார். சமூதாயத்தில் இந்த பிரக்ஞையை உறுதிப்படுத்த, பூரட்சிக்கான தருணத்தை எடுத்துச் சொல்ல, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு அதன் சக்தியை உணர்த்த கம்யூனிஸ்டுகள் கிரியா ஊக்கிகளாய் சயெல்பட வணேடும் என்பதையும் எழுதி வைக்கிறார். மார்க்ஸின் உயிர்மூச்சும் அதுவாகவே இருந்தது.

எழுதிக்கொணடே இருக்கிறார். மூத்த மகள் ஜெனெ்னி இறந்து போகிறாள். வாழ்வின் வரோக இருந்த பிரியமான தோழி ஜெனெ்னி இறந்து போகிறாள். எல்லாச் சோகங்களுக்கும் மத்தியில் எழுதி கொணடிருக்கிறார். 1883 மார்ச் 14ம் தேதி அவரது மூச்சு நின்றுவிட்டது. எப்போதும் எழுதுகிற அந்த நாற்காலியில் மார்க்ஸ் எழுதாமல் உட்கார்ந்து இருந்தார். காலம் தனது களேவிக்கான பதிலை அவரிடம் கடேடுக் கொணடிருக்கிறது.

ஏங்கலெ்ஸ் அந்த அறைக்குள் நுழைந்து கொணடிருக்கிறார். மூலதனத்தின் இறுதிப் பகுதிக்கு மார்க்ஸ் எழுதிய குறிப்புகள் படபடத்துக் கொணடிருக்கின்றன காற்றில்.

http://mathavaraj.blogspot.com/2008/12/blog-post_1466.html